

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gzz 7/05
16.06.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Jasminke Stanojević, Branislave Apostolović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih "BB" i Udruženja osiguravajućih organizacija "VV", radi regresa, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Gt-I br. 2759/04 od 24.11.2004. godine, u sednici održanoj 16.06.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE zahtev za zaštitu zakonitosti i PREINAČUJE presuda Okružnog suda u Novom Sadu Gž.138/2004 od 30.06.2004. godine, tako što se ODBIJA kao neosnovana žalba tužioca i POTVRĐUJE presuda Opštinskog suda u Novom Sadu P. 5579/2003 od 10.11.2003. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. 5579/2003 od 10.11.2003. godine odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da sud obaveže tužene da mu solidarno isplate na ime regresa 190.147,47 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 04.04.2003. godine do isplate, kao i da mu solidarno naknade troškove postupka, u roku od 15 dana, s tim što tuženima troškovi nisu dosuđeni.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 138/2004 od 30.06.2004. godine usvojena je žalba tužioca i preinačena presuda Opštinskog suda u Novom Sadu P. 5579/2003 od 10.11.2003. godine, tako što je obavezan tuženi Udruženje osiguravajućih organizacija "VV" da tužiocu na ime regresa isplati 190.147,47 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 04.04.2003. godine do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka od 45.608,70 dinara, sve u roku od 15 dana.

Protiv drugostepene presude, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.408. stav 1. u vezi čl.386. ZPP ("Sl.list SFRJ" br.4/77, 36/77... i "Sl.list SRJ" br.27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl.491. stav 5. ZPP ("Sl.glasnik RS" br.125/2004) i našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. 4144/98 od 15.10.1998. godine delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilje GG, pa su obavezani tuženi "DD", AA i ĐĐ, da tužilji solidarno na ime naknade štete iz štetnog događaja od 02.06.1996. godine isplate 79.000,00 dinara. Okružni sud u Novom Sadu je, odlučujući o žalbi prvo drugotuženog, presudom Gž. 3997/98 od 30.12.1998. godine, preinačio prvostepenu presudu i obavezao podnosiocice žalbe da tužilji solidarno isplate štetu od 36.000,00 dinara, dok je u odnosu na tuženog ĐĐ presudu Opštinskog suda ukinuo, posle čega je prema ovom tuženom prekinut postupak, do okončanja izvršnog postupka. GG je, kao poverilac, podnela predlog za izvršenje protiv "DD" i AA, pa je rešenjem I.1374/99 od 16.07.1999. godine dozvoljeno predloženo izvršenje. U toku izvršnog postupka, prilikom popisa i procene imovine dužnika "DD", 26.10.2002. godine utvrđeno je da se nalazi u stečaju, te je rešenje o izvršenju uručeno dužniku drugog reda - tužiocu. U nastavku izvršnog postupka 04.04.2003. godine dužnik AA isplatio je oštećenju na ime svih dosuđenih vidova naknade štete i troškova postupka 190.147,47 dinara.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje Opštinski sud je zaključio da, u smislu čl.99. Zakona o osiguranju imovine i lica, tuženo udruženje osiguravajućih organizacija "VV", nije u obavezi da tužiocu regresira isplaćenu štetu oštećenom licu, pa je odbio tužbeni zahtev, a Okružni sud je, preinačujući prvostepenu presudu i usvajajući tužbeni zahtev, stao na stanovište, da, u konkretnom slučaju treba primeniti odredbu čl.106. Zakona o osiguranju imovine i lica, koji upućuje na solidarnu odgovornost štetnika i Udruženja za štetu prouzrokovanu motornim vozilom, za koje postoji zaključen ugovor o osiguranju, a nad osiguravačem je otvoren stečaj.

Osnovano se ističe u zahtevu za zaštitu zakonitosti da je drugostepeni sud nepravilno primenio materijalno pravo.

Predmet spora je zahtev štetnika, prema Udruženju osiguravajućih organizacija "VV" za isplaćenu štetu oštećenom u štetnom događaju.

Iz odredbi čl.99. i čl.106. Zakona o osiguranju imovine i lica proizilazi da se sredstva Garantnog fonda koriste radi ekonomske zaštite putnika i trećih oštećenih lica, te da se upotrebljavaju za naknadu štete, pored ostalog, prouzrokovane upotrebom motornog vozila, za koji je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa organizacijom za osiguranje, nad kojom je otvoren stečajni postupak. Dakle, pravo na naknadu štete iz sredstava Garantnog fonda mogu ostvarivati oštećena lica kojima je šteta pričinjena upotrebom motornih vozila, uz ispunjenost i posebnih uslova za aktiviranje subsidijarne odgovornosti Garantnog fonda. Čl.85. navedenog

zakona određena su lica, koja se ne smatraju trećim licima, a u krug tih lica, pored ostalih, spada i vozač motornog vozila čijom je upotrebom pricinjena šteta, a koji je odgovoran za štetu. Stoga štetnik ne može biti treće lice, jer to svojstvo ima oštećeno lice.

Pošto tužilac nema svojstvo trećeg oštećenog lica, jer je krivac za štetu - štetnik, osnovanost njegovog regresnog zahteva ne može se podvesti pod sadržinu odredaba čl.99. Zakona o osiguranju imovine i lica, kojima nije predviđeno pravo regresa štetnika prema Garantnom fondu. Stoga je imalo mesta odbijanju tužbenog zahteva.

Na osnovu čl.395. stav 1. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović,s.r.

Za tačnost otpravka

vg